

บทที่ 11

การประเมินผล

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้วคุณสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- ให้คำจำกัดความของคำว่า “ประเมินผล”
- อธิบายว่าเหตุใดจึงสำคัญที่จะต้องประเมินผลการสอน
- บอกรายการวิธีการของการประเมินผลการสอนพระคัมภีร์
- บอกเหตุผลของปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ของครูและผู้เรียน
- เข้าใจว่าปัญหาคือโอกาสที่ดีมากกว่าที่จะเป็นอุปสรรค

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด และเพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์และไม่เป็นที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์” พิลิปปี 1:10

คำนำ

คุณได้เรียนแล้วว่า จะกำหนดวัตถุประสงค์ แผนการและสอนบทเรียนพระคัมภีร์อย่างไรโดยใช้วิธีการต่างๆ

แต่คุณจะได้รู้ได้อย่างไรว่าการสอนของคุณมีประสิทธิภาพหรือไม่ คุณรู้ได้อย่างไรว่าวัตถุประสงค์ฝ่ายวิญญาณได้สำเร็จลง และชีวิตของผู้ที่คุณสอนมีประสบการณ์กับการช่วยเหลือและการเปลี่ยนแปลงหรือยัง

คำตอบจะพบในการประเมินผล

การประเมินผล

การประเมินผลคือ กระบวนการของการตรวจสอบบางสิ่งบางอย่างอย่างระมัดระวัง เมื่อคุณประเมินผลการสอน คุณก็ตรวจสอบผลการสอนอย่างละเอียด เพื่อดูว่างานรับใช้ของคุณเกิดผลหรือไม่ เป็นสิ่งสำคัญที่คุณต้องประเมินผลการสอนถ้าคุณต้องการพัฒนาของประทานที่พระเจ้าประทานแก่คุณ เปาโลบอกว่าคุณต้องพัฒนาการวินิจฉัยของคุณ

“เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด และเพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์และไม่เป็นที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์” ฟิลิปปี 1:10

พื้นฐานของการประเมินผล

การประเมินผลการสอนพระคัมภีร์นั้นมีพื้นฐานบนสิ่งต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

คุณสามารถประเมินผลการสอนโดยดูที่วัตถุประสงค์ นักเรียนทำสำเร็จวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่

พระเยซูทรงกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับสาวกของพระองค์และประเมินผลการเรียนรู้ของเขา

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาแล้วทรงใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ๆ...”

“ฝ่ายอัครทูตพากันมาหาพระเยซูและได้ทูลถึงบรรดาการซึ่งเขาได้กระทำและได้สั่งสอน” มาระโก 6:7, 30

การทดสอบ

การทดสอบคือ การตรวจสอบดูว่านักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่เราสอนไปหรือไม่

พระเจ้าทรงสอนและทดสอบเราโดยทางประสบการณ์ของชีวิต พระเยซูทรงประเมินผลสาวกของพระองค์โดยการทดสอบ

“พระเยซูทรงเงยพระพักตร์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า “ทำอย่างไรเราจึงจะซื้ออาหารให้คนเหล่านี้กินได้”

พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด” ยอห์น 6:5-6

การทดสอบแบบเป็นทางการอาจเขียนลงไปเช่น “บททดสอบตนเอง” ในคู่มือนี้ เขาอาจทดสอบปากเปล่าซึ่งถามคำถามและให้นักเรียนตอบ

การทดสอบแบบไม่เป็นทางการเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเผชิญกับปัญหาในชีวิตจริงและในการรับใช้ การที่นักเรียนจะตอบสนองอย่างไรในสถานการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญกว่าการตอบสนองต่อการทดสอบแบบเป็นทางการ (ตอบในกระดาษคำตอบ)

การตอบสนอง

เราจะประเมินค่าการสอนได้โดยดูจากการตอบสนองของนักเรียนดังนี้

1. นักเรียนสนใจต่อบทเรียนหรือไม่
2. เขาตอบสนองต่อคำเรียกร้องของครูหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ถ้ามีการเรียกให้รับความรอด ผู้ที่ยังไม่รอดได้ตอบสนองหรือไม่

ถ้ามีการเรียกให้รับการรักษาโรคหรือรับบัพติศมาในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ นักเรียนตอบสนองหรือไม่ มีการเจริญเติบโตทางวิญญูณที่เห็นได้ชัดเจนจากการตอบสนองต่อการสอนหรือไม่

จำไว้ว่า การเติบโตฝ่ายวิญญูณไม่ได้วัดกันด้วยสิ่งที่นักเรียนฟัง แต่วัดที่สิ่งที่เขาทำตามคำสอนที่เขาได้ยิน

การปฏิบัติตนของครู

การปฏิบัติตนของครูก็เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลด้วย จงใช้รายการตรวจสอบใน “เพื่อศึกษาต่อไป” ในบทเรียนนี้เพื่อประเมินการสอนของคุณ

วิเคราะห์ปัญหา

อย่าท้อใจถ้าการประเมินผลแสดงให้เห็นว่ามีปัญหาในการสอนของคุณ การที่คุณรู้ถึงปัญหาทำให้คุณมีโอกาสที่จะแก้ไขได้

แม้กระทั่งพระเยซูเองก็ยังทรงประสบปัญหากับนักเรียนของพระองค์ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จงพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- อ่านลูกา 9:54-56 เมื่อยากอบและยอห์นเห็นว่าประชาชนปฏิเสธพระเยซู เขาต้องการเรียกไฟจากสวรรค์ลงมาทำลายคนเหล่านั้น เขาได้พลาดไปจากคำสอนของพระเยซูโดยสิ้นเชิง คำสอนนี้คือ

“เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” ลูกา 9:56 ฉบับเพิ่มเติม

- เมื่อพระเยซูทรงเริ่มสอนว่าพระองค์ต้องตายเพื่อบาปของมวลมนุษย์ เปโตรตำหนิพระองค์ พระเยซูต้องแก้ไขความเข้าใจของเขา (มาระโก 8:31-33)

- แม้ว่าพระเยซูทรงมอบสิทธิอำนาจให้ขับผีได้ แต่สาวกก็ไม่สามารขับผีออกจากเด็กได้ (มาระโก 9:13-28)

- จงอ่าน มาระโก 10:35-45 ยากอบและยอห์นถามพระเยซูว่า เขาจะนั่งข้างพระองค์เมื่อราชอาณาจักรของพระองค์มาถึงได้หรือไม่ สาวกคนอื่นๆ ต่างไม่พอใจยากอบกับยอห์นเมื่อเขาได้ยินเช่นนั้น เขาทุกคนต่างพลาดจากความจริงที่พระเยซูทรงสอน

“แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใครจะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย

และถ้าผู้ใดใครเป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมครของคนทั้งปวง

เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” มาระโก 10:43-45

- สาวกนอนหลับในชั่วโมงที่พระเยซูทรงมีความต้องการมากที่สุด และเมื่อพระองค์ทรงขอให้เขาอธิษฐาน (มาระโก 14:32-42)
- สาวกผู้หนึ่งทรยศพระเยซู อีกคนปฏิเสธพระองค์และคนอื่นๆ หนีไปเมื่อพระองค์ถูกจับ (มาระโก 14:43-72)
- ชายหนุ่มเศรษฐีปฏิเสธไม่ยอมต่อการที่พระเยซูทรงเรียกให้เป็นสาวก

โดยเหตุที่พระเยซูทรงปราศจากบาป ดังนั้นปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์จึงไม่ได้อยู่ที่พระองค์ ปัญหาขึ้นอยู่กับผู้เรียน

พระเจ้าไม่ทรงผิดพลาด พระวจนะของพระองค์ไม่ล้มเหลว พระเยซูไม่ทรงผิดพลาดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในสถานการณ์ของครูและผู้เรียน จะมีเพียง 2 ด้านที่ต้องตรวจสอบ ปัญหาอยู่ที่ครูหรือไม่ก็นักเรียน

ต่อไปนี้เป็นสาเหตุที่เหมือนๆ กันสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ครูและนักเรียน

ด้านครู

ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์

ไม่ได้วางวัตถุประสงค์ใดใดเลย ดังนั้นวัตถุประสงค์จึงไม่สำเร็จ

วิเคราะห์ผู้เรียนอย่างไม่เหมาะสม

ครูไม่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนบนพื้นฐานของวัฒนธรรม การศึกษาหรือทางวิญญาณอย่างถูกต้อง

ขาดการเตรียมตัวอย่างถูกต้อง

มีเวลาไม่เพียงพอต่อการพัฒนาบทเรียน

ขาดการอธิษฐาน

มีเวลาไม่เพียงพอที่จะอธิษฐานเพื่อนักเรียนและบทเรียน

วิธีการไม่เหมาะสม

วิธีการที่ใช้ไม่เหมาะสมกับบทเรียนที่จะสอน อายุของกลุ่มที่เรียนหรือสำหรับวัฒนธรรมของผู้เรียน วิธีการไม่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจที่จะเรียน

วินัย

ไม่มีการใช้วินัยอย่างเหมาะสมและนักเรียนไม่สามารถมีสมาธิต่อบทเรียน

การนำเสนอไม่เหมาะสม

ครูพูดเร็วเกินไป ซ้ำเกินไป ไม่ดังพอที่จะได้ยินหรือมีอุปสรรคในการสื่อสาร

ด้านนักเรียน

ความไม่เชื่อ

พระเยซูไม่สามารถรับใช้ได้อย่างเกิดผลในเมืองของพระองค์เอง เพราะว่าผู้ฟังไม่มีความเชื่อ (มัทธิว 13:58)

เมล็ดแห่งพระวจนะของพระเจ้าไม่ตกที่ดินดี

จงอ่านคำอุปมาของผู้หว่านพืชใน มัทธิว 13:1-9, 18:23 ซาตานฉวยเอาพระวจนะไปเสีย มันก็เปื่อยไปเมื่อมีการทดลองหรือความหวั่นไหวของโลกทำให้เมล็ดตายไป

ความไม่ตั้งใจ

นักเรียนไม่ให้ความสนใจเพราะว่ามีสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิหรือมีปัญหาด้านวินัย เขายอมให้ซาตานฉวยพระวจนะจากดินดีแห่งหัวใจของเขา (มัทธิว 13:19)

ปฏิเสธที่จะตอบสนอง

นักเรียนไม่เป็นผู้ปฏิบัติตามพระวจนะ เขาได้ยินพระวจนะและไม่ต่อต้านพระวจนะแต่ปฏิเสธที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตของเขา (ทบทวน ยากอบ 1:22-25) สิ่งนี้เป็นปัญหาของเศรษฐกิจทรงแยกของพระเจ้าให้มาเป็นสาวก (มาระโก 10:17-22)

ไม่ยอมรับข้อความที่สอน

นักเรียนที่ไม่ยอมรับข้อความที่สอน นี่เป็นปัญหาเมื่อผู้ติดตามพระเยซูบางคนหันหลังกลับจากการติดตามพระองค์ (ยอห์น 6:53-66)

ใช้ปัญหา

อย่าท้อใจที่มีปัญหาในสถานการณ์การสอน จงใช้ปัญหานั้นเป็นโอกาสที่จะเรียนรู้และปรับปรุงยุทธวิธีการสอนของคุณ

ปัญหาจะได้รับการแก้ไขได้โดยการอธิษฐานและการเปลี่ยนแปลง ครูอาจปรับปรุงตนเองเพื่อแก้ไขปัญหบางอย่าง นักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อแก้ไขผู้อื่น

พระเยซูไม่ได้เลิกล้มความตั้งใจที่จะสอนสาวกของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงท้อใจเมื่อเห็นความผิดพลาดและความล้มเหลวของเขา พระองค์ทรงมองดูเขาว่าเขาสามารถเป็นอย่างไรในภายหน้า เมื่อเขายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในชีวิตของเขา

ในที่สุด เขาก็แสดงให้เห็นว่าเป็นการคุ้มค่าที่ทรงมีความไว้วางใจเช่นนั้น ในหนังสือกิจการของอัครทูต เราเห็นคนที่เคยสงสัย หวาดกลัวและเคยปฏิเสธพระองค์กลับกลายเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของคริสตจักรยุคแรก

คุณอาจมองดูปัญหาว่าเป็นทั้งโอกาสหรือเป็นอุปสรรค ถ้าคุณเห็นว่าปัญหาเป็นอุปสรรคคุณก็จะท้อใจและเลิกไปเสีย ถ้าคุณเห็นว่าโอกาส คุณก็จะเติบโตฝ่ายวิญญาณและปรับปรุงความชำนาญในการสอนพระคัมภีร์ขึ้นได้

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 11

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....

2. จงให้คำจำกัดความคำว่า “การประเมินผล”

.....
.....

3. เหตุใดจึงเป็นการสำคัญที่จะต้องประเมินผลการสอนของคุณ

.....
.....
.....

4. จงบอกวิธี 4 ประการในการประเมินผลการสอนพระคัมภีร์

.....

.....

.....

.....

5. จงสรุปสาเหตุที่มีเหมือนกันสำหรับปัญหาในสถานการณ์ของคุณและผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

6. คุณจะใช้ปัญหาในทางบวกได้อย่างไร?

.....

.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 11

1. “เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด และเพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์และไม่เป็นที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์” ฟิลิปปี 1:10
2. การประเมินผลคือ กระบวนการของการตรวจสอบบางอย่างอย่างละเอียดถี่ถ้วน
3. เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องประเมินผลการสอนของเราอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถ้าเราต้องการที่จะปรับปรุงของประทานที่พระเจ้าประทานแก่เรา
4. หน้า
 - วัตถุประสงค์
 - การตอบสนอง

- การทดสอบ
 - การปฏิบัติตนของครู
5. จงเปรียบเทียบการสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า
 6. คุณสามารถใช้ปัญหาเป็นโอกาสที่จะเติบโตและเปลี่ยนแปลงในฝ่ายวิญญาณ คุณสามารถพัฒนาความชำนาญในการเป็นครู

เพื่อการศึกษาต่อไป

ประเมินผลการสอนของคุณ

ประเมินผลตัวคุณเองในฐานะเป็นครู จงอ่านคำถามแต่ละข้อและวงกลมข้อที่คุณรู้สึกว่าถูกต้องที่สุด รวมจำนวนทั้งหมดของข้อที่วงกลมไว้ คะแนน 85 ขึ้นไปเป็นคะแนนที่ดีที่สุด และ 40 ต่ำลงมาเป็นคะแนนที่ไม่ดี ส่วนคะแนนที่อยู่ตรงกลางจะอยู่ระหว่าง พอใช้ (41-60) ไปถึงดี (61-84)

การเตรียมการ

ข้อสังเกต 1=ไม่เคย 2=นานๆ ครั้ง 3=บางที 4=บ่อยครั้ง 5=ทำเสมอๆ

ข้าพเจ้าเริ่มเตรียมบทเรียนล่วงหน้ามากกว่าหนึ่งสัปดาห์	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าใช้พระคัมภีร์เป็นศูนย์กลางของการเตรียมบทเรียน	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้ามีแผนการอย่างเป็นระบบในการศึกษาบทเรียน	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าจำไว้ใส่ใจเสมอถึงความต้องการเฉพาะเจาะจงของนักเรียนขณะที่	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าเตรียมบทเรียน (วิเคราะห์ผู้ฟัง)					
ข้าพเจ้าเขียนวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงของบทเรียนแต่ละบท	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าเขียนแผนการของบทเรียนลงได้	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าแสวงหาที่จะปรับปรุงการสอนของข้าพเจ้าเสมอ โดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติม เข้าประชุมเจ้าหน้าที่หรือรับการฝึกอบรมต่างๆ	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นประจำถึงงานในหน้าที่ของข้าพเจ้า	5	4	3	2	1

การนำเสนอ

ข้าพเจ้าได้รับความสนใจจากนักเรียนตั้งแต่ต้น	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าให้นักเรียนอ่านพระคัมภีร์อย่างมีความหมาย	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าสรุปบทเรียนด้วยการเรียกให้ตอบสนองต่อบทเรียน	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธีด้วยกัน	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้าพยายามที่จะสอนตามหัวข้อใหญ่ไปจนจบตรงสรุปท้ายโดยไม่เบี่ยงเบนไปเรื่องอื่นๆ	5	4	3	2	1

ข้าพเจ้าเน้นที่ความจริงที่เป็นศูนย์กลางของบทเรียนได้อย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1
ข้าพเจ้านำเอาสิ่งที่สอนมาใช้กับชีวิตและงานรับใช้	5	4	3	2	1

การตอบสนอง

นักเรียนของข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นเร้าให้ศึกษาพระคัมภีร์มากขึ้น	5	4	3	2	1
การสอนของข้าพเจ้าช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงชีวิต	5	4	3	2	1
การสอนของข้าพเจ้านำคนที่หลงหายให้มาหาพระคริสต์ (การประกาศพระกิตติคุณ)	5	4	3	2	1
การสอนของข้าพเจ้าช่วยให้นักเรียนมีความสัจซื่อในความสัมพันธ์ของเขาต่อคริสตจักร	5	4	3	2	1
การสอนของข้าพเจ้าส่งเสริมการเติบโตฝ่ายวิญญาณ (การสร้างสาวก)	5	4	3	2	1